

Maria Antònia Munar apareixia la setmana passada, dimecres, per l'Audiència Provincial de Palma per a recollir la sentència que li imposa cinc anys i mig de presó. Impecable i luxosa en el vestir, com sempre, intentà passar desapercebuda. Missió impossible. Els fotògrafs l'esperaven des de feia dos dies i aconseguiren la foto que volien. La condemna és molt dura i, sobretot, és una molt mala notícia per a tots els ex-dirigents del partit que ella presidí entre 1992 i 2007, Unió Mallorquina.

Condemna. Segons la sentència dels magistrats de l'Audiència Provincial que jutjaren Munar i la resta d'acusats en una de les dues peces de l'anomenat *cas Maquillatge*, queda provat que Munar comprà una empresa productora de televisió –Video U–, i que a tal efecte lliurà al seu vice-president, Miquel Nadal, 300.000 euros. Per a concretar l'operació usaren, tant Nadal com Munar, testafers. L'objectiu era optar a través de l'empresa a la concessió d'un canal digital terrestre i així tenir una televisió al servei d'UM. Es va fer un procés administratiu –al Consell de Mallorca, governat per UM– que va permetre entregar posteriorment diners públics del Consell a l'empresa esmentada. I que, a més, es van canalitzar 240.000 del Consell mallorquí per a un programa de ràdio que mai no es va fer i que foren cobrats per l'empresa productora esmentada i una altra.

Per tot això es condemna Munar a cinc anys i mig per malversació de diners públics, Miquel Nadal a dos anys i set mesos –retallant la pena màxima per la seva col·laboració amb la justícia– i Margalida Sotomayor –que era directora general de Comunicació del Consell, la persona que firmà el procés administratiu de les subvencions irregulars– a cinc anys. A més, es condemna a penes mínimes els propietaris que vengueren Video U –Miquel Oliver, Luisa Almiñana i Ramon Rullán–, que no suposen entrada a presó, gràcies a la seva col·laboració amb la justícia.

Munar va emetre un comunicat públic tot d'una de conèixer la sen-

La sentència que condemna Maria Antònia Munar suposa, com la de Jaume Matas en el seu dia, una molt mala notícia per a la llarga llista d'imputats en casos de presumpta corrupció.

Més enllà de la condemna

La condemna de presó a Maria Antònia Munar, per corrupció, obre la porta a un infern per a molts ex-dirigents d'aquest partit.

tència condemnatòria, en el qual reafirma la seva innocència i assegura que se la castiga mitjançant una "sentència política", ja que al seu parer "no existeix cap prova" que la incrimini, per la qual cosa recorre al Tribunal Suprem. Si fa no fa, diu el mateix que en el seu dia va dir Jaume Matas en ser condemnat, que era innocent, que no hi havia proves en contra seva i que era objecte d'una persecució; i que, per descomptat, recorria al Suprem.

A l'espera del que decideixi el màxim òrgan jurisdiccional espanyol, a hores d'ara les dues sentències contra Matas i Munar són una molt mala notícia per a tots els implicats en els nombrosos casos de corrupció que s'estan investigant, instruint i/o jutjant a Balears. Perquè han estat dos tribunals diferents, en dos casos diferents, els que han tingut la mateixa interpretació de la llei: que malgrat no haver-hi proves documentals signades pels màxims acusats, són responsables últims de les martingales i per tant són

condemnat. Val a dir que la defensa de Matas i Munar va insistir molt en aquesta absència de res documental que impliqués els seus defensats. És a dir, que no hi havia proves. Però, així i tot, els dos tribunals han considerat prou provada la culpabilitat d'ambdós per mor dels testimonis acusatoris.

Si el Suprem confirma les penes, Munar entrarà a presó, igual que Nadal i Sotomayor. Si les redueix, aleshores dependrà de si les deixa en menys de dos anys –que no hi entrarien– o si per sobre –que sí que hi anirien–. En qualsevol cas, la situació judicial tant de Munar com de Nadal –així com de Matas, com és prou sabut– és molt dolenta perquè tenen molts d'altres casos pendents. En el cas de Munar, són almenys –podria haver-n'hi més en el futur– tres més els assumptes que amb tota probabilitat la portaran novament a asseure's al banc dels acusats: una nova peça del *cas Maquillatge* que investiga les irregularitats en les subvencions a la mateixa productora abans esmentada, la qual serví molta producció a Televisió de Mallorca entre 2003 i 2007; el *cas Can Domenge*, que investiga la venda suposadament irregular d'un solar del Consell a Palma; i el *cas Voltor*, que investiga presumptes il·legalitats en la gestió del Consell de Mallorca governat per UM. També Miquel Nadal té pendents els mateixos casos, i un més. Qualsevol altra condemna significaria l'entrada a presó, per acumulació. El futur que els espera –llevat que el Suprem revoqués les condemnes– és molt negre.

Els casos d'UM. El nombre d'antics dirigents d'Unió Mallorquina que estan implicats en casos de presumpta corrupció és elevadíssim. Fa menys d'un mes que el qui fou membre de l'executiva i conseller de Turisme del Govern de Francesc Antich, Francesc Buils, fou

Miquel Àngel Flaquer, l'altre president d'UM també imputat.

condemnat a tres anys –també ha recorregut al Suprem–; l'ex-secretari general, Bartomeu Vicens, és a la presó; l'ex-president Miquel Àngel Flaquer està imputat en diversos casos; la qui fou portaveu del partit i ex-portaveu d'UM en el Consell, Cati Julve, està igualment imputada; l'ex-regidora de Palma d'aquest partit, Cristina Cerdó, igual... I, a banda, hi ha un nombrós grup de dirigents de menor grau que també estan

sota investigacions judicials diverses. Però això no és el pitjor.

De fet ho és que, segons publicava recentment el *Diario de Mallorca*, en dos jutjats de Palma s'està investigant sota secret de sumari el que podria ser una àmplia xarxa de finançament irregular d'UM. Tot i que no n'hagi transcendit gairebé res –en aquesta ocasió el secret sumarial sí que s'està portant a terme amb exquisida cura–, el diari esmentat assegurava la setmana passada que un imputat penedit, que està col·laborant amb la justícia, ex-comptable d'UM, hauria aportat un document en el qual hi ha escrit a mà allò que provaria que el partit cobrava un 3% de comissió il·legal a tots els contractistes a qui donava feina des del Consell de Mallorca. Per una altra banda, un dels dos jutjats –sempre segons el rotatiu de referència– estaria ja citant a declarar a tots els empresaris que van tenir relacions comercials amb les institucions que han estat governades per UM d'ençà del 1995.

Els efectes potencials d'aquestes dues últimes investigacions són enormes. Perquè podrien implicar la imputació d'encara més antics dirigents d'UM. El diari referit assegurava que ja hi ha hagut empresaris que han reconegut el finançament irregular i que han començat a col·laborar amb la fiscalia anticorrupció.

El fet que diferents tribunals hagin condemnat Matas i Munar en els termes abans explicats, implica que s'ha donat la raó tant als jutges instructors com a la fiscalia anticorrupció. Val a dir que uns i altres han estat sotmesos a fortes crítiques per part dels entorns dels acusats, quan no directament per part seva. Ara, quan les sentències avalen la forma d'investigar i d'acusar, és quan probablement alguns imputats es vegin animats a col·laborar amb la fiscalia. De fet, com a mínim hi ha dos antics càrrecs d'UM –imputats– que ja hi estan col·laborant. Els quals són eixos fonamentals per a anar forjant les diferents acusacions. Si el Suprem finalment avalés les sentències referides, avalaria també les instruccions i acusacions respectives. Això, amb tota seguretat, provocaria una allau de més col·laboradors amb la fiscalia. Dit d'una altra manera: els peixos grossos de cada cas tenen un futur com més va més complicat.

Miquel Payeras

Com Jaume Matas, Maria Antònia Munar té més judicis pendents i també posa el seu futur en mans del Tribunal Suprem, al qual recorre amb l'esperança que revoqui la sentència. Si no és així, amb tota probabilitat haurà d'entrar a presó